

MOCIÓ EN DEFENSA DE LES ENERGIES RENOVABLES

Les mesures del Reial Decret Llei 1/2012, de 28 de gener, de supressió dels incentius econòmics per a les instal·lacions de producció d'energia elèctrica a partir de fonts renovables, resulten nefastes per assolir els objectius i dur a terme l'execució de la planificació energètica de les Illes Balears i fa inviables els objectius del Pla d'acció contra el canvi climàtic.

De fet, el Reial Decret ataca directament l'objectiu europeu de lluita contra el canvi climàtic amb el desplegament de les energies renovables, i tot plegant en un escenari geopolític d'increment dels preus del gas i el petroli.

Les Illes Balears depenen totalment de centrals tèrmiques que utilitzen majoritàriament carbó (la font d'energia fòssil més bruta, que cobreix el 56% de la demanda), gasoil i gas, per aquest ordre.

El Reial Decret 900/2015, de 9 d'octubre, pel que es regulen les condicions administratives i econòmiques de les modalitats de subministrament d'energia elèctrica amb autoconsum i de producció amb autoconsum implanta el famós impost al sol, que obliga als productors d'energia per l'autoconsum a pagar un impost per l'energia generada i autoconsumida, al marge que aquesta no s'aboqui a la xarxa exterior de distribució.

En un model energètic sostenible és prioritari avançar en el camí del foment de les energies renovables de manera sincronitzada amb una estratègia d'estalvi i eficiència energètica ja que aquests àmbits són complementaris. És a dir, cal impulsar les fonts energètiques renovables fins al seu màxim potencial però, al mateix temps, reduir les necessitats energètiques de la societat a uns valors que permetin que les energies renovables en siguin la component principal. Les energies renovables han de ser l'aposta estratègica de futur per que són netes, es restitueixen gratuïtament, i poden ser part de la solució al problema energètic a llarg termini. Tammateix representen el recurs energètic autòcton més important de les Illes Balears i el seu aprofitament energètic redueix la dependència energètica externa.

En comparació amb les energies renovables, les fonts d'energia no renovables, com el carbó, el petroli, el gas natural i l'urani són molt contaminants. Per tant són considerades energies brutes, ja que la seva utilització és causa directa d'importants danys en el medi ambient i en la societat: destrucció d'ecosistemes, danys en boscos i aqüífers, malalties, reducció de la productivitat agrícola, corrosió d'edificacions, de monuments i d'infraestructures, accidents nuclears, deteriorament de la capa d'ozó o la pluja àcida... sense oblidar els efectes indirectes com els accidents en sondatges petrolífers i mines de carbó o la contaminació per vessaments químics o de combustible. A més, la combustió dels combustibles fòssils (gas, carbó, petroli) emet a l'atmosfera gasos d'efecte hivernacle com són el diòxid de carboni (CO₂), el metà (CH₄) i l'òxid nitrós (N₂O) entre d'altres. De fet, des de l'any 2000 les emissions d'aquests gasos han augmentat un 29% a nivell planetari i la tendència és al seu increment. Aquests combustibles convencionals no són renovables a escala humana, així que s'acabaran exhaurint.

Actualment, més d'un 80% de l'energia primària consumida a nivell mundial és de procedència fòssil (Key World Energy Statistics, International Energy Agency, 1999); tanmateix, la transformació i el consum d'energia fòssil és una de les activitats humanes que més perjudiquen el medi ambient. Amb el ritme actual de consum i les reserves actualment conegudes, el període de 'vida' estimat de les fonts fòssils és el següent: gas (61,9 anys), petroli (41 anys) i carbó (230 anys).

L'estat espanyol es troba entre els països amb una major dependència en importació de recursos energètics (78,3%) com són el carbó, el gas o el petroli, el que suposa una despesa anual de més de 55.000 milions d'euros.

Per altra banda, la Comissió Europea promou, des del 2008, el Pacte dels Alcaldes pel Clima i l'Energia amb l'objectiu de reduir, com a mínim, un 20% de les emissions de CO₂ pel 2020. Els objectius són fixats a nivell de la UE, però allò que té de significatiu el Pacte, és que l'acció té lloc a nivell local, a través dels diferents plans d'acció que es presenten i desenvolupen a les diferents ciutats/regions que hi participen. El Pacte ha de contribuir a assolir els objectius de la UE en política energètica. L'objectiu principal és que les ciutats i regions que s'adhereixin al pacte

es comprometin a anar més enllà del 20% de reducció d'emissions de CO2 pel 2020.

De totes maneres, però, la Comissió Europea i l'oficina del Pacte dels Alcaldes llançaren l'estiu del 2015 un procés de consultes **auspiciat** pel Comitè de les Regions de la UE per tal de recollir les opinions dels interessats sobre el futur del Pacte dels Alcaldes. La resposta fou unànime: el 97% demanà un objectiu més enllà de 2020 i el 80% sol·licità un objectiu a més llarg termini.

Així la Comissió Europea llançà el nou Pacte dels Alcaldes pel Clima i l'Energia, de caràcter conjunt, en una cerimònia celebrada el 15 d'octubre de 2015 en la seu del Parlament Europeu a Brussel·les. De forma simbòlica, es donà suport als tres pilars d'aquest pacte reforçat: l'atenuació, l'adaptació i l'energia segura, sostenible i assequible.

Els signants donen suport a una visió comú per l'any 2050: accelerar la descarbonització dels seus territoris, enfortir la seva capacitat d'adaptació als efectes inevitables del canvi climàtic i permetre als seus ciutadans l'accés a fonts d'energia segures, sostenibles i assequibles.

Igualment les ciutats signats prometen actuar per assolir l'objectiu de la UE de reduir en un 40% dels gasos d'efecte hivernacle fins al 2030, així com promoure l'adopció de mesures conjuntes per a l'atenuació del canvi climàtic i l'adaptació a aquest.

Amb la finalitat de traduir el compromís polític en mesures pràctiques i projectes, els signants del Pacte hauran de preparar, en particular, un inventari d'emissions de referència i una avaluació de riscos i vulnerabilitats derivats del Canvi Climàtic. Així, se comprometen a presentar, en el termini de dos anys, a partir de que la corporació pren la decisió, un Pla d'Acció per a l'Energia Sostenible i el Clima (PAESC) en el que es resumeixin les accions clau que duran a terme.

Segons una notícia apareguda al Diario de Mallorca el 25 de novembre de 2015, a partir de 2016 el 100% de l'electricitat que consumeixin els edificis i dependències de l'administració autonòmica (oficines, hospitals, el tren, les depuradores...) serà certificada d'origen renovable (<http://www.diariodemallorca.es/mallorca/2015/11/25/edificios-comunidad-autonoma-utilizaran-energias/1073710.html>). El consum de

l'administració autonòmica (CAIB) és devers el 5% del consum de Balears (i fins ara es gastaven uns 30 milions d'euros anuals en factures de llum), mentre que les renovables estan entre el 2% i el 3%.

En tot cas, l'ajuntament d'Artà, a proposta del Grup Municipal IV, va aprovar en el plenari del 29 de juliol de 2014 una moció en la què es reclamava a realitzar les gestions necessàries per contractar progressivament als edificis o instal·lacions municipals el subministrament d'electricitat 100% renovable.

Per tot això exposat, el grup municipal d'Unió Independents d'Artà, proposa al plenari de l'Ajuntament d'Artà els següents acords:

1. Instar el Govern de l'Estat a la derogació del Reial Decret Llei 1/2012 i el restabliment de les polítiques de suport a les energies renovables.
2. Instar el Govern de l'Estat la Derogació del Reial Decret 900/2015 i es retiri l'impost al sol.
3. Instar l'equip de govern municipal que s'adhereixi al Pacte dels Alcaldes i demani ajuda tècnica al Consell de Mallorca per redactar el PAESC.
4. Instar l'equip de govern municipal a estudiar la contractació d'una cooperativa energètica que certifiqui el subministrament d'energia 100% d'origen renovable.

Artà, 16 de març de 2016

Moció IV DE 29 DE JULIOL de 2014

Jaume Alzamora Riera
Portaveu UIA